

ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ ΖΥΘΟΠΟΤΟΥΝ

Β'.

Τραγοζυθοποσίαι.

—

*Αν αἱ ζυθοποσίαι τῆς σπουδαζούσης νεολαίας στολιζονται μὲ χαρακτηριστὰ ἐπίσημον, ἢ ἀξιοῦνται λόγων πανηγυρικῶν ἢ ἐπιχρίωνται δι' ἐπιστημονικῆς χορείας, ἢ περιστέλλονται ὑπὸ τύπων, ἢ περιβάλλονται ὑπὸ ἐθίμων, ἢ κανονίζονται διὰ προγραμμάτων, αἱ ζυθοποσίαι ὁμῶς τοῦ βερολιναίου λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἀποζώντος, αἱ ζυθοποσίαι τοῦ πλήθους, τοῦ μὴ περιλαμβανόντος μόνον τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς πολίτας, ἀλλὰ τοὺς πολίτας πάσης τάξεως ἀπὸ τοῦ καλλιτέχνου καὶ τοῦ λογίου μέχρι τοῦ χειρῶνακτος καὶ τοῦ ἐμπορίσκου, αἱ ζυθοποσίαι αὗται αἱ ἀπὸ ὅλων τῶν τάξεων σταχυολογοῦσαι τοὺς συμπότας, ἔχουσιν ἐντελῶς διάφορον τύπον, εὐθυμότερον ἴσως καὶ μᾶλλον δημοτικὸν ἀλλὰ καὶ χυδαιότερον ἐν ταύτῃ. Σπανίως δὲν καταλήγουσιν εἰς μέθην ἀπὸ τῆς ἐλαφροτάτης ἢ τῆς μετρίας μέχρι τῆς φαιδροτάτης ἢ τῆς κτηνώδους, καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῶν βαθμῶν τῆς ἐκ τοῦ πότου διαταράξεως τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῆς διαφορᾶς τῶν ἰδιοσυγκρασιῶν τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῆς. Ἀρχόμεναι διὰ τὰς κατωρῶς ἐργατικὰς τάξεις ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου καταλήγουσι τὴν πρωίαν τῆς Δευτέρας εἰς τὸν θρήνον τῆς γαλῆς (*Katzenjammer*), ὡς ἀποκαλοῦσιν οἱ Γερμανοὶ τὴν μετὰ μέθην ἀδιαθεσίαν, ἢ εἰς τὴν ἀπόκτησιν πιθήκου (*einen Affe haben*), ὅπερ ἐπίσης εἶνε ἰδιωτισμὸς, τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μέθης δηλῶν παρὰ Γερμανοῖς.

* *

*Ἄλλ' αἱ ἐπίσημοι ζυθοποσίαι τελοῦνται συνήθως κατὰ Κυριακὴν καὶ αἱ ἐπισημότεραι πασῶν κατὰ τὰς Κυριακάς τοῦ Μαΐου, τοῦ προνομιοῦχου μηνὸς καθ' ὃν πίνεται ὁ τραγόζυθος (*Bock-Bier*). Προγράμματα, πολλάκις διὰ στίχων, κοσμούμενα ὑπὸ εἰκόνων τοῦ προστάτου τράγου, προσκαλοῦσι τὰ πλήθη καὶ ἀναγγέλλουσι συγχρόνως πᾶσαν φάσιν τῆς τραγοζυθοποσίας. Αἱ πρῶται ἡμέραι καθ' ἃς ἀγγέλλεται ἡ ἐναρξίς εἶνε ἡμέραι ἐορτῆς. Θὰ τρέξουν ὅλοι, ἂν μάλιστα ὑποβηθῇ εὐδία, νὰ δοκιμάσουν τὸν τραγόζυθον αὐτὸν, ὅστις εἶνε ὁ αἰτευτὸς μόσχος τῶν ζύθων. Ἐφυλάχθη ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς ὑπόγειαν δροσερὰ, μὲ φροντίδας πατρικᾶς καὶ περιποιήσεις ἐραστοῦ. Θ' ἀνοιχθῇ τὸν Μάϊον καὶ θὰ ῥεύσῃ ἐπιστεφόμενος ὑπὸ παχέος ἀφροῦ, ὀμιχλώδης ὅσον καὶ ἡ ἐπιδράσις του ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Θὰ ῥοφηθῇ ἀπλήτως, θὰ ὑμνηθῇ, θὰ συνοδευθῇ ὑπὸ μουσικῆς καὶ θὰ ἴδῃ

περὶ τὸν κάδον τοῦ ἀνελισσόμενα ὅλα τὰ εἶδη τῆς εὐθυμίας καὶ τῶν διασκεδάσεων.

* *

Δύο κυρίως εἶνε ἐν Βερολίῳ τὰ εἰδικὰ διὰ τὸν τραγόζυθον καταστήματα. Τὸ ἐν ἐντὸς τῆς πόλεως, παρὰ τὸ *Tivoli*, προσεπονομαζέται *Berolirator*, τὸ ἄλλο εἰς τὰ περίχωρα, μᾶλλον ἐξοχικόν, φέρει ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ προαστείου *Spandau* ἐν ᾧ κεῖται. Ἀμφότερα κεκλεισμένα καθ' ὅλον τὸ λοιπὸν ἔτος, κρύπτοντα ζηλοτύπως εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν τοῦ πολυτίμου νέκταρ, ἀνοίγουσι τὰς πύλας αὐτῶν εἰς τοὺς πιστοὺς, ἅμα ὡς ὁ Μάϊος ἔλθῃ νὰ σκορπίσῃ ἄρωματα καὶ βλάστησιν πανταχοῦ, ὡς ἐάν ἡ ἀνοιξίς ἦν φέροι, ἐπιδρᾷ ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν κρουῶν, ἀφ' ὧν ὁ τραγόζυθος ῥεῖ.

Καὶ μέχρι μὲν τοῦ *Berliner Bock* μεταφέρει τοὺς διψαλέους θαμῶνας ὁ ἵπποσιδηροδρόμος, ἀλλὰ μέχρι τοῦ *Spandauer Bock* τὰ μέσα τῆς μεταβάσεως εἶνε ποικίλα. Διότι ἐκτὸς τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, δύναται τις νὰ μεταβῇ μέχρι τοῦ πλησιεστέρου εἰς τὸ κατάστημα σταθμοῦ δι' αἰμοσιδηροδρόμου ἢ καὶ μέχρι τῆς θύρας αὐτοῦ δι' ἡλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου. Ὅταν δὲ φθάσῃ ἐκεῖ δι' ἐνὸς τῶν τριῶν τούτων τῆς μεταβάσεως μέσων, ἢ διὰ τοῦ ἄλλου ἐκείνου, ὅπερ ἐδωρήθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως, δύο καταστήματα γειτνιαζόντα εἶνε ἑτοιμα νὰ τὸν ὑποδεχθῶσι.

* *

Τὸ ἐν, δεξιᾷ τῇ εἰσιόντι τὴν ὁδόν, ἀνοίγει τὰς πύλας μόνον τοῖς κατάβαλλουσι δικαίωμα εἰσόδου, καὶ εἶνε τὸ κυρίως *Spandauer Bock*, ὅπου τὴν τραγοζυθοποσίαν συνοδεύει μουσικὴ καὶ φωτίζει κατὰ τὴν νύκτα φῶς ἡλεκτρικόν. Ἐν τῇ περιβολῇ αὐτοῦ διασκεδάσεις παντοειδεῖς παρέχονται εἰς τοὺς θαμῶνας, κρεμαστῆς γεφύρας διάβασις, καὶ σκοτεινοῦ θαλάμου ἀπολαυσις, καὶ τῶν Ἀλπεων ἀναπαράστασις, καὶ λαχεῖον, καὶ σκοποβολή, καὶ καταρράκται τεχνητοί, καὶ γυμναστικῆς ὄργανα. Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι, τοποθεσία γραφικὴ καὶ βλάστησις ἄφθονος ἐν μέσῳ πεδιάδος ἀμμώδους ὑπὸ τοῦ Σπρέα διαρροεμένης.

Τὸ ἄλλο, τὸ γειτονικόν, ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἰσόδον παντὶ τῷ διψῶντι καὶ ποικιλωτέρας τὰς διασκεδάσεις. Οἱ βερολινάιοι εὐφυολογοῦντες ἀπεκάλεσαν αὐτὸ *Aйга* τοῦ *Spandauer* (*Spandauer Ziege*) πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείτονος *Τράγου* (*Spandauer Bock*). Ἄλλ' εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, τὸ τῆς αἰγός, ὁ πληθυσμὸς καὶ ποικιλώτερος εἶνε καὶ πολυαριθμότερος. Ἀπὸ τῆς ὑπηρετρίας καὶ τοῦ παγκοσμίου ἀναποφεύκτου συνοδοῦ τῆς στρατιώτου, δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐκεῖ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἀγαθῶν ἀστῶν

τῆς πρωτευούσης τοῦ γερμανικοῦ κράτους. Ἐδῶ συνωστίζονται περὶ τὸ δυναμόμετρον, ἐκεῖ περὶ τὸ λαχεῖον τῶν γλυκισμάτων, ἀπωτέρω θορυβοῦσι ῥίπτοντες τὰς σφαίρας καὶ παραπλευρῶς περιμένουσι νὰ φωτογραφηθῶσιν ὑπὸ αὐτοσχεδίου φωτογράφου, παρέχοντος τὰ ἐπὶ μετάλλου καλλιτεχνήματά του ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν τοποθετημένα καὶ ἐντὸς πλαισίου ἀκόμη. Ἄλλοι δοκιμάζουσι τὴν τύχην των εἰς λαχεῖον μικροπραγματειῶν καὶ ἄλλοι τὴν εὐστοχίαν των ἐν τῇ σκοποβολῇ. Πάντες δὲ κινοῦνται, φωνάζουσι, πίνουσι, θορυβοῦσι, γελῶσι, καὶ ἀναμίνυνται μικροὶ μεγάλοις ἐν ὀχλοβῇ ἐκκωφανοῦσῃ.

Εἰς τὸ Berliner Bock ἡ σκηνὴ ἀλλάσσει κατὰ τι, διότι ἐκεῖ οἱ ζυθοποιοῦντες παραμένουσιν ὑπὸ τὴν στέγην εὐρυχώρων αἰθουσῶν, καὶ μόνον οἱ ἀπολαύοντες τῶν ἐν τοῖς παραπήγμασι τῆς αὐλῆς προσφερομένων κ' ἐνταῦθα διασκεδάσεων, περιφέρονται ἐκεῖ. Οἱ μικροπωληταὶ ἐδῶ δὲν ἀναμένουσι τοὺς ἀγοραστὰς μόνον ἐν τῷ προαυλίῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ μέσου τῶν τραπεζῶν διολισθαίνοντες περιάγουσι τὰς πραγματείας των, ἄνθη ἢ ἀθύρματα, γλυκίσματα ἢ σιγαρέτα, σημαίαις ἢ φέσια, ἀριστοτεχνήματα ἐκ χάρτου, κεκοσμημένα διὰ χρωμάτων μεταδιδόντων ὅλην αὐτῶν τὴν ζωηρότητα εἰς τοὺς ἀποτολμῶντας νὰ ψάψωσιν αὐτὰ δακτύλους, ὅπερ ὅμως οὐδαμῶς καλῶς τὸν ἐκτουρκισμόν τῆς κεφαλῆς τῶν θαμνῶν. Καὶ ἐδῶ δὲ ἐπὶ πληρωμῇ εἰσόδου μόνον εἰσέρχεται τις, διότι μουσικὴ ὑποβοηθεῖ τὸν πότον, γινόμενον ἐν μέσῳ ὀχλοβοῆς πολλαπλασιαζομένης ἕνεκα τοῦ κεκλεισμένου χώρου, καὶ ἐν μέσῳ νεφῶν καπνῶν συντελούμενων εἰς τὴν ἀποθέωσιν τῶν ζυθοποτῶν.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἑορτὴ ἐκ τῶν πολλῶν ἐκπακτῶν συνεκάλει εἰς τὸ Berliner Bock τοὺς πιστοὺς τοῦ Γαμβρίνου, ἡ ἑορτὴ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ χιλιοστοῦ βασιλείου τραγοζύθου, προαγγελλθεῖσα ἤδη διὰ προγράμμάτων κολοσιαιῶν. Πόσοι ἦσαν οἱ σπεύσαντες εἰς τὴν δημοφιλῆ ἑορτὴν, ἀδυνατῶ νὰ ὀρίσω. Ἄλλ' ἦσαν τόσοι, ὥστε... ἡ ἀστυνομία τοῦ Βερολίνου προλαμβάνουσα διατάραξιν τῆς τάξεως ἀπηγόρευσε τὴν τέλεσιν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ ἐκείνῃ! Καὶ οὕτω, ἄνευ ἄλλης προαγγελίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ κατὰστήματός ἡναγκάσθη νὰ ἑορτάσῃ τὸ μέγα γεγονός ἐν μιᾷ τῶν τῆς ἐβδόμηδος ἡμερῶν, ἐν μέσῳ τῶν στενωπέων τοῦ ζυθοπωλείου πελατῶν, ἄνευ τῆς μεγάλης πομπῆς, ἥτις εἶχε προμελετηθῇ καὶ ἄνευ τῆς ἀποπνιγούσης συρροῆς τοῦ πλήθους,

ὅπερ κατὰ τὴν Κυριακὴν εἶχε συρρεῦσει. Ἡ τελετὴ ὅμως διὰ τοῦτο δὲν ὑπῆρξεν ἡττον εὐθυμος. Τὸ βαρέλιον ἐσύρθη κενὸν ὑπὸ τῶν ἀφωσιωμένων αὐτῷ φίλων, καὶ ἠκολούθουν δύο γαλαῖ καὶ εἰς πύθκος, αἱ παρὰ Γερμανοὺς προσωποποιήσεις τῆς μέθης. Αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τόσον ἄφθονοι, ὥστε ἡδύναντο ν' ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα ἀκόμη βαρέλια, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ χάριν τῆς ἑορτῆς ἐκκενωθέντα, τὴν θριαμβευτικὴν τοῦ χιλιοστοῦ πορείαν. Καὶ λόγοι ὅμως δὲν ἔλειψαν κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἡττον συγκινητικοὶ ἀποχαιρετίζοντες τὸ χιλιοστὸν θῦμα τῆς δίψης τῶν ῥητόρων. Ἀλλὰ καὶ ποιήματα ἀπηγγέλθησαν ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ τσακίς παρασχόν οἶστρον τοῖς ποιηταῖς προπεμπόμενον κενὸν βαρέλιον!

Ὁ ἐπίλογος τῶν τοιοῦτων ζυθοποτικῶν τελετῶν εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ζυθοταξείδια (Bierreise). Καθ' ὁμίλους διασχίζουσι τὰς ὁδοὺς οἱ συναποφασίσαντες τὸν περίπλουν τοῦτον τῶν ζυθοπωλείων καὶ σταματώντες πρὸ ἐκάστου νέου, ὅπερ ἤθελον συναντήσῃ, ὡς ναυτικὴ συνοδεία ἀκτοπολοῦσα καὶ εἰς ἕκαστον λιμένα προσορμιζομένη, βρέχουσιν ἀφθόνως τὸν λάρυγγά των, ἀποτελειοῦντες οὕτω τὸν διακοπέντα πότον. Ἐνίοτε δὲ τὸ ζυθοπωλεῖον ἐν ᾧ πρὸς στιγμὴν σταθμεύουσιν εἶνε ὑπόγειον (Keller) καὶ ἡ συνοδεία τότε ἀποχωρεῖ τοῦ σταθμοῦ ἐκείνου ἡλαττωμένη, διότι τῶν συντρόφων τις ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ αἰσθανθῇ τοὺς πόδας του παρακούοντας εἰς ὅλας τὰς διαταγὰς του καὶ τὰς ἐπιμόνους προσπάθειάς του πρὸς ἀνάβασιν τῆς κλίμακος. Τὸ μέλλον τοῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης πεσόντος ἀγωνιστοῦ τούτου οὐδέποτε σχεδὸν παραλλάσσει. Ἀφοῦ ἐξαντλήσῃ ὅλον αὐτοῦ τὸ χρῆμα, ἂν μὲν δύναται ἔτι ν' ἀρθρώσῃ τὴν διεύθυνσίν του καὶ τύχῃ νὰ εὐρεθῇ μεταξὺ φιλανθρωπῶν, φορτώνεται εἰς ἀμαξάν καὶ ὀδηγεῖται εἰς τὸν οἶκόν του. Ἄν ὅμως τὸ ἕτερον τῶν δύο τούτων στοιχείων ἔλλειπῃ, τῷ παρέχεται φιλοξενία πρόχειρος ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν νύκτα.

Οὐχὶ σπανίως ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ συναντῶνται οἱ ἐν τῇ ἀνεμοζάλῃ τοῦ πότου ἀποχωρήσαντες σύντροφοι, οἱ μὲν ἕνεκεν ἀκαταλογίστου μέθης ἀχθέντες ἐκεῖ, οἱ δ' ἕνεκα ταραχῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Διότι ὁ βερολινάτις ἐννοεῖ νὰ θορυβῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς, οὐχὶ ὡσάκεις ἐμῆθυσεν, ἀλλ' ὡσάκεις ἐσκέθθη ἢ προσέθετο νὰ μεθύσῃ. Ἄν ὁ σκοπὸς ἀπέτυχεν, ἢ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχεδίου παρεκωλύθη, τοῦτο δὲν εἶνε λόγος ἵνα μὴ δεικνύηται οὗτος εὐθυμος ἀνὰ τοὺς ὁδοὺς.

Καὶ διὰ τοῦτο μόλις παρακάμψῃ τὸ στίλβον χρόνος ἀστυνομικοῦ τινος κλητῆρος — διότι ἡ πρόνησις διασώζει παρ' αὐτῷ τὸν παρορμιώδη τῶν Γερμανῶν φόβον πρὸς τὴν ἀστυνομίαν — ἐκβάλλει φωνὴν τινα ἀξιώσεις μέλους ἔχουσαν ἐνίοτε, ἢ ἐκ προμελέτης ὠθεῖ διὰ τοῦ ἀγκῶνος τοὺς διαβάτας προσποιοῦμενος τὸν τρικλιζόντα. Ἄν δέ τις τῷ παρατηρήσῃ τι, ἀμέσως προβάλλει εἰς ἀπολογίαὶν του :

— Εἶμαι εἰς εὐθυμίαν !

Ὡς ἐὰν ἡ φράσις αὕτη ἔχει δύναμιν συγχωροχαρτίου διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν ! Ἐχει ἐν τούτοις καὶ *entre-acte* ἡ ὑπόκρισις τῆς εὐθυμίας. Ἡ θέα κλητῆρος, φέρ' εἰπεῖν, πάντοτε ἐπιφέρει τοιοῦτο διάλειμμα καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς προσπεποιημένης εὐθυμίας δὲν ἀρχεται εἰμὴ ἀφοῦ ἡ ὀχληρὰ συνάντησις ἀντιπαρέλθῃ. Ἀμέσως τότε καὶ πάλιν τίθενται εἰς ἐνέργειαν αἱ ἐν πλήρει διαχυεῖς νοοὶς ὠθήσεις καὶ φωναί, τὸ δὲ θέαμα ποικίλλεται ἐπὶ τῇ συναντήσει ἀπογόνου τινὸς τοῦ Ἰούδα, λαμβανομένου ἀμέσως ὡς θύματος πρὸς ἐπιδείξιν τῆς προσποιομένης ταύτης εὐθυμίας. Ἀλλ' ἐὰν τοῦ οὗτου εὐθυμοῦντος οὐδεὶς διακόψῃ τὴν ὁδὸν, ἢ ἂν οὐδεὶς ἀποτείνῃ αὐτῷ παρατηρήσεις, ἀπηλπισμένοι οἱ δὲν παρουσιάζεται εὐκαιρία ὅπως προκαλούμενος ἐπιδείξῃ ὡς διαβατήριον τῆς εὐθυμίας του τὴν στερεότυπον φράσιν : *εἶμαι εἰς εὐθυμίαν* (*ich bin lustig*), ἀναγκάζεται νὰ ἐκβάλῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φωνὴν ἐν μέσῃ ὁδῷ ἄνευ αἰτίας εἰδοποιῶν ὅτι εἶνε εἰς εὐθυμίαν ! Καὶ ἂν πάλιν οὐδ' εἰς τοῦτο προσέξῃ τις, τότε μόλις φθάσῃ εἰς τὸν οἶκόν του ἐκσπᾷ εἰς θορύβους καὶ ἀτακτῆματα φωνάζων :

— Γυναῖκα, εἶμαι εἰς εὐθυμίαν !

Διότι ἀπ' ἀρχῆς σκοπὸν προσέθετο νὰ εὐθυμῇ, καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχε θεωρεῖ καθήκον του τοῦλάχιστον νὰ ὑποκριθῇ.

* *

Τοιοῦτος εἶνε ὁ ζυθοποτῶν βερολιναῖος ἐργάτης. Ἡ ζυθοποσία ὅμως στρατολογεῖ τοὺς σπαδοὺς αὐτῆς πάντοθεν. Ἀλλ' ἐὰν ἐπεχειρῶν νὰ παρουσιάσῃ ὑμῖν χαρακτηριστὰς ζυθοποτῶν ἐξ ὅλων τῶν τάξεων, ἤθελον ἐπιφέρει κατακλυσμὸν εἰς τὰς στήλας τῆς Ἑστίας. Ἡ τοιαύτη ἐπιχειρήσις θ' ἀπῆται κόπους συγγραφῆς ἄλλως τε. Τοιοῦτον ὅμως σκοπὸν οὐδέποτε προσέθετο. Διότι καὶ ἂν ἤθελον καὶ ἂν ἠδύναμην νὰ τὸ πράξω, θ' ἀπηλπίζομην ρίψας ἀπὸ τὸ βλέμμα εἰς τὰ εἰκονογραφημένα κωμικὰ φύλλα τῆς Γερμανίας. Δὲν ἐκδίδεται ἀριθμὸς τοιούτου φύλλου χωρὶς ν' ἀπεικονίζῃ καὶ τύπον τινὰ ζυθοπότου, ἀπὸ τοῦ ἀξιοματικοῦ τοῦ προσκρούοντος ἐπὶ τῶν ἐπίπλων καὶ μόλις δυναμένου ν' ἀρθρώσῃ πρὸς τὸν στρατιώτην ὑπερήρετόν του :

— Φράντς, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἰδῶ ἄλλοτε εἰς τοιαύτην κατάστασιν ὥστε νὰ μὴ εἴμπορῇς νὰ κρατήσῃς τὰ ἐπιπλα εἰς τὴν θέσιν των.

μέχρι τοῦ ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου ὅστις ἐρωτώμενος τί λέγει εἰς τὴν σύζυγόν του ὅταν πηγαίνῃ εἰς τὸν οἶκόν του τὴν νύκτα εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ἀποκρίνεται :

— Ἐγὼ λέγω *καλησπέρα*. . . ὅλα τὰ ἄλλα τὰ λέγει ἐκεῖνη.

Εἶνε λοιπὸν ἔργον τεράστιον ἡ σκιαγραφία τοῦ Βερολίνου ζυθοποτοῦντος, ἀφοῦ ἡ ποσότης τοῦ ἐν αὐτῷ καταναλισκομένου ζύθου ἀμιλλᾷται πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ Σπρέα διοχετευομένην εἰς αὐτὸ ποσότητα ὕδατος. Διὸ ἐπεχειρήσα νὰ ἐπιδείξω μόνον μίαν γωνίαν τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ κολοσσιαίου πίνακος καὶ ἀνέστυρα μίαν μόνην πτυχὴν τοῦ καλύπτοντος αὐτὸν παραπετάσματος. Ἄν διὰ μέσου αὐτῆς καταρθώσατε νὰ ἴδῃτε τὸν φοιτητὴν ζυθοποτῶντα κατὰ τὰς ζυθοποτικὰς ἐορτάς του καὶ τὸν ἐργάτην τοῦ Βερολίνου ἀπολαύοντα τῆς ἐλευθερίας τῶν Κυριακῶν του, ἀρκεσθῆτε εἰς αὐτὸ νῦν. Ἴσως βραδύτερον ἄλλαι σκηναὶ συμπληρώσουν ὁλόκληρον τὴν εἰκόνα τοῦ Βερολίνου ζυθοποτοῦντος.

Ἐν Βερολίνῳ κατὰ Μάιον.

P.

ΝΟΘΕΥΣΙΣ ΚΟΧΛΙΩΝ

Δὲν ὑπάρχει τόπος σήμερον ἐν Εὐρώπῃ ἐν ᾧ νὰ μὴ νοθεύωνται πάντα τὰ εἰς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου : ὁ οἶνος, τὸ ὀξος, ὁ ζῦθος, τὸ βούτυρον, τὸ ἄλας, τὸ πέπερι, ὁ καφὲς, τὸ γάλα, τὰ πνευματώδη ποτὰ, τὰ σιρόπια, τὰ γλυκύσματα, ἡ σοκολάτα, τὸ τέιον, τὸ μέλι κτλ. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσι *γάμπρικαις* πλαστῶν ὕδνων· ἰδοὺ νῦν ἡ *Ἐπιστημονικὴ Ἐπιθεώρησις* μᾶς ἀποκαλύπτει καὶ *γάμπρικαις* κοχλίω.

Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν εἶνε ἀπλοῦστατος. . . καὶ λίαν φιλόκαλος, λέγουσιν οἱ νοθευταί. Ἀλλὰ πρὶν ἐκθέσωμεν αὐτὸν, ἀνάγκη νὰ προτάξωμεν ὀλίγας λέξεις. Οἱ ὠμοὶ κοχλῖαι πωλοῦνται ἐν Παρισίοις πρὸς 25—30 λεπτὰ ἢ ἑκατοντὰς, οἱ δὲ ἐψημένους πρὸς 5 φράγκα οἱ ἑκατόν. Ἀπαιτεῖ δὲ ἡ παρασκευὴ αὐτῶν περισσὰς φροντίδας ἵνα καταστῶσι τὸ εἰς πάντας ἀρεστὸν ἔδεσμα.

1ον Πλῦσιν αὐτῶν διὰ ψυχροῦ ὕδατος.

2ον Τρεῖς ἢ τέσσαρας πλῦσεις διὰ ζέοντος ὕδατος.

3ον Ἐξαγωγήν τοῦ κοχλίου ἐκ τοῦ ὁστράκου.

4ον Πλῦσιν τοῦ ὁστράκου διὰ ζέοντος ὕδατος.